

Тази неделя в [електронната библиотека](#) на [desebg.com](#) ви представям документалната книга **„Двойният живот на агент ПИКАДИЛИ”**. Тя е продължение на разследването ми за убийството на писателя Георги Марков [„Убийте Скитник”](#).

С нея по съдебен път с помощта на адвокатите Кирил Терзийски и Александър Кашъмов от фондация „Програма достъп до информация” бяха разсекретени най-важните доказателства за операцията по неутрализирането на българския писател Георги Марков в Лондон през 1978 г.

С решения на Софийския градски съд и Върховния административен съд в периода 2005-2007 г. беше осъден ген. Кирчо Киров, директор на Националната разузнавателна служба (НРС) по това време за отказ да предостави достъп до архивите на бившето Първо главно управление (ПГУ) на ДС по случая „Марков”.

Благодарение на българския съд чрез председателя на комисията по досиетата Евтим Костадинов ми бяха предоставени над 100 тома от ПГУ, голяма част от тях свързани с дейността на ПГУ срещу „вражеската” емиграция и „вражеските” радиостанции „Дойче веле”, Би Би Си и „Свободна Европа”. Сред предадените от НРС томове беше и досието на единствения официално заподозрян по случая „Марков” агент на ПГУ Франческо Гулино – „ПИКАДИЛИ”.

По този начин най-пазените в продължение на 17 години от началото на прехода архиви на ПГУ станаха общодостъпни. Ако желаете да научите действителните факти за работата на Живковото разузнаване с агент „ПИКАДИЛИ” и за това каква цел е представлявал Георги Марков (разработван като жертва под псевдонима „СКИТНИК”) просто потърсете и прочетете тази книга, базирана на документално потвърдени факти, анализи и изводи. В следващите редове ви предлагам част от главата „Специално обучение”, посветена на специалното обучение на агент „ПИКАДИЛИ”.

Разпитът на "ПИКАДИЛИ" в Копенхаген

На 5 февруари 1993 г. в Копенхаген специален екип от двамата детективи на Скотланд ярд и български следовател (британските детективи са Кристофър Бърд и Дейвид Кемп, а българският следовател е Богдан Карайотов.) разпитват един 47-годишен италиански гражданин. Името му е Франческо Гулино и в Дания на никого не говори нищо. Разпитът продължава над шест часа и се провежда не в обичайното за подобна процедура място – полицията, а в централата на датското разузнаване.

Г-н Гулино от години живее в Дания и има датско гражданство. Занимава се с продажбата на антикварни предмети и репродукции на картини и пътува много. На пръв поглед този съвсем обикновен и с нищо незабележим търговец няма с какво да се набие на очи, камо ли да предизвиква някакво съмнение. Зад този образ обаче умело е прикрита истината за една съкровена и дълбоко пазена тайна – тъмното минало на агент на българското комунистическо разузнаване. Близо 20 години той е работил под псевдонима „ПИКАДИЛИ” за Първо главно управление (ПГУ, разузнаването) на Държавна сигурност.

Освен с родното си име г-н Гулино се подвизава на Запад и с фалшива самоличност с осигурените от ПГУ фалшиви паспорти на името на Ренато Маринели (Renato Marinelli), швейцарски гражданин, и българите Петър Ламбов и Филип Голинов. В досието на „ПИКАДИЛИ“ в Първо главно управление на Държавна сигурност заедно с неговия италиански паспорт се съхраняват и два фалшиви швейцарски паспорти на името на Ренато Маринели със снимки на Гулино, както и задграничен български паспорт на името на Петър Маринов Ламбов и български служебен задграничен паспорт на името на Филип Мирчев Голинов, отново с негови снимки. Има доказателства, че агентът е

разполагал и с други фалшиви паспорти, които обаче най-вероятно са унищожени.

Необичайният британско-български следствен екип е натоварен с разследването на едно от знаковите убийства по време на Студената война – това на българския писател и дисидент Георги Марков през 1978 г. в Лондон. А причината г-н Гулино да бъде разпитван се крие не в скучната му биография на антикварен търговец, а в досието му в архива на разузнаването. Въпреки че е прочистено от компрометиращи следи, в него са открити кратки, но изключително важни писмени указания, недвусмислено сочещи, че през 1977 г. агент „ПИКАДИЛИ” е ангажиран да работи по замисленото за „Скитник” – кодовото име, под което разузнаването разработва операцията срещу Георги Марков за неговото „обезвреждане”. Тогава „ПИКАДИЛИ” е финансиран от разузнаването и му е поставена задача да посети неколнократно Лондон, което той изпълнява. Същият град, в който Георги Марков се е установил и работи в българската секция на Би Би Си, след като през 1969 г. напуска България заради наложената цензура върху произведенията му.

След разпита на "ПИКАДИЛИ" Дания иска от България най-важните документи, за да го задържи, но България отказва да ги предаде. Така е попречено на международното разследване на изясни ролята агента на ПГУ по този случай. И до днес той остава единствения официално заподозрян за престъплението.

Специалното обучение на "ПИКАДИЛИ"

В края на декември 1977 г. „ПИКАДИЛИ” е извикан спешно в София, където разузнаването го подлага на специална подготовка. Такава подготовка нито преди, нито след това е провеждана с него. Паралелно с подготовката му неговите тайни работодатели го предразполагат, като му осигуряват пълен комфорт, показват му забележителности на социализма в страната. Дори го развеждат го с хеликоптер, привилегия, която по това време и само в редки случаи могат да ползват само най-високопоставените членове на висшето партийно и държавно ръководство.

Това обаче не е всичко. Оказано му е извънредно голямо внимание, с което малцина

„ПИКАДИЛИ” срещу Георги Марков

Написано от Христо Христов
Неделя, 17 Ноември 2013 20:14

биха могли да се похвалят – на прощалната вечеря, организирана от разузнаването, с личното си присъствие го удостоява не кой да е, а самият началник на ПГУ ген. Васил Коцев. С какво е бил толкова ценен „Пикадили“, за да му бъде демонстрирана такава голяма чест, и каква тайна мисия изпълнява след специалното си обучение не може да се разбере. Причината е отсъствието на каквито и да било документи за неговата дейност в иначе достатъчно подробното му досие за цялата тази 1978 г., в която българският дисидент Георги Марков умира от отравяне на кръвта в резултат на вкарана по неестествен път отрова в тялото му.

Случайно или не, точно след неговото покушение обаче „Пикадили” отново е извикан в София, но не за да получи някакви нови задачи или да бъде обучаван допълнително в разузнавателни умения. Този път е поканен просто да прекара една приятна почивка (безплатно, разбира се), осигурена от неговите тайни работодатели и да бъде удостоен с медал „За заслуги към сигурността и обществения ред” (този вид медал е вътрешноведомствен в системата на Държавна сигурност и нито отличието, нито неговите носители са обявявани публично.) от министъра на вътрешните работи ген. Димитър Стоянов. Лично началникът на разузнаването ген. Васил Коцев пък разписва заповед за отпускане на „финансова помощ” на агента, изплатена в английски лири. Тя продължава и след това години наред, чак до разпадането на комунизма, и е спряна броени дни преди първите свободни избори в България през 1990 г.

Британски лири и американски долари за агент "ПИКАДИЛИ"

Само валутата е сменена и вместо в английски лири на агента се плаща в американски долари. „ПИКАДИЛИ” прибира от щедрите си господари в разузнаването най-малко 30 000 долара, без да извършва някаква сериозна работа. Той никога повече не стъпва във Великобритания, но за сметка на това изкарва още няколко почивки в България на разноси на разузнаването. Награден с още един медал „За заслуги към сигурността“ на комунистическия режим, като потвърждение на очевидния факт, че с нещо е заслужил да бъде особено ценен. Това „нещо“ може да бъде открито между редовете в досието му. Както е посочено в личното му дело, когато в средата на 80-те години се обсъжда въпросът за оставането на „Пикадили“ като агент главно поради невъзможността да бъде използван в резултат на неговите ограничени възможности, все пак ръководството на разузнаването решава да го запази с, меко казано, завоалираната, но многозначителна формулировка: „във връзка с работата му в миналото с цел да се следи обстановката около него”. Каквото и да значи това.

На фона на натрупаните в няколко обемисти тома (макар и прочистени) документи за дейността на агент „ПИКАДИЛИ“ биографията на г-н Франческо Гулино е далеч по-бледа и значително по-тънка. Тя обаче също е интересна и разкрива какво се е случвало, преди италианският младеж да се закълне във вярност на разузнаването на комунистическа България. Без съмнение някои моменти от това минало са използвани умело от ПГУ. Едни черти на характера му са потискани, а развитието на други е непрекъснато поощрявано, за да може неговите наставници в разузнаването да изградят профила на „ПИКАДИЛИ“ такъв, какъвто ги устройва. И в крайна сметка да го направят напълно зависим от тях.

Франческо Гулино, върху когото и до днес продължават да тежат съмненията за единствения заподозрян в убийството на Георги Марков, е роден на 31 май 1946 г. в Бра, малко градче на около 50 км от Торино, Италия.

Още в края на 1977 г., докато протичат най-интензивните срещи с „ПИКАДИЛИ“ в цялото 19-годишно сътрудничество с него, когато разузнаването преговаря за установяването му в Лондон и за парите, които той трябва да получи, Центърът взима ключово решение за неговото бъдеще. Решението категорично показва, че изборът на разузнаването за осъществяването на една специална операция пада върху „Пикадили” и ръководството на ПГУ му се доверява. Операцията е специална, защото агентът е подложен на специална подготовка. В началото на октомври 1977 началникът на ПГУ ген. Васил Коцев утвърждава строго секретен план за провеждането на специална подготовка на агента в България. За тази цел с него е осъществен извънреден контакт през декември 1977 и той спешно е доведен в София.

Ген. Васил Коцев е началник на Първо главно управление на ДС в периода 1973 – 1986 г. В цялата история на българското разузнаване той го ръководи за най-продължително време. Земляк е на Тодор Живков и е смятан за един от най-доверените му хора в ДС. Загива в странна автомобилна катастрофа при неизяснени обстоятелства. През 1991 г. бившият началник на контраразузнаването в Първо главно управление на КГБ ген. Олег Калугин посочва Васил Коцев като висшия ръководител, с когото той контактува през 1978 г. при предоставянето на техническата помощ и отровата от КГБ за убийството на Георги Марков.

Планът за обучение на Франческо Гулино

В утвърдения от началника на българското разузнаване план е посочено:

„I ЦЕЛ: Да се укрепи морално-психологически и се извърши оперативна и специална подготовка на агента.

II МЕРОПРИЯТИЯ:

а) Морална и политическа подготовка

1. Провеждане на политически беседи по темите:

- Съвременната международна обстановка и политиката на нашата страна;
- Запознаване с основните постижения на СССР и нашата страна – съпоставка с положението в капиталистическия свят;
- Проблемите за правата на човека, обмен на информация и други подобни, използвани от Запада, и нашите позиции по тях;
- Сътрудничеството с органите на разузнаването на НРБ – въпрос на висока чест; анализ на досегашната работа на агента и насоки на бъдещата работа.

2. Оперативна подготовка:

- Беседа за бдителността и конспирацията в оперативната работа;
- Някои основни моменти от дейността на противниковите специални служби за разкриване сътрудниците на социалистическите страни и мерки за противодействие;
- Опресняване на знанията по въпросите, свързани с провеждане на ПДЯ, лична среща и моментално предаване и поставяне на сигнали – начин на действие, провеждане, предпазни мерки;
- Способи за разкриване на външно наблюдение;
- Поведение при арест и способности за противодействие на полицейските служби;
- Точност, дисциплина, обмисляне и анализ на собствените действия, настойчивост, смелост и разумен риск, точно описание и вярно предаване на моментите, свързани с решаването на поставените задачи – залог за постигане на добри резултати.

3. Специална подготовка.

4. Проверка на агента:

- а) При възможност осигуряване на М-Родопи в апартамента на агента (в оперативната практика на ДС с „М” се обозначава мероприятие, а с „Родопи” – подслушване чрез специално техническо средство. В случая разузнаването поставя подслушвателно

устройство в апартамента, където е настанен „Пикадили”, за да може да го подслушва.
б) Поставяне под външно наблюдение с цел установяване доколко агентът спазва дадените му указания, какви контакти установява и в състояние ли е да разкрива външно наблюдение.

в) Насочване на подходящ агент (жена) под легенда да се провери обекта на разработка с цел изясняване поведението, разбиранията и стремежите на агента.

г) С цел подготовка да се проведе с агента М-Тренажор (става въпрос за използване на аналог на детектор на лъжата, на който в случая „ПИКАДИЛИ” е подложен, б.а.)

5. Запознаване на агента с някои забележителности на нашата страна.

а) При наличие на възможности с хеликоптер да се покажат на агента София, Велико Търново, Варна, Девня, Слънчев бряг, Нефтохимическият комбинат – Бургас, и Пловдив.

б) Да се разгледат София, Витоша и Боровец.

в) Посещение на музея на българо-съветската дружба.

г) Организиране честването на Нова година.

6. Поставяне на задачи и отрегулиране на връзката с агента.

7. Организиране на среща с представител на ръководството за обсъждане бъдещата работа на агента.

Забележка: По време на пребиваването на агента същият ще се представя като гражданин, говорещ френски език. Ще бъдат взети мерки за дегизирането му и недопускане на разконспирирането му.”

В този документ правят впечатление три неща. Първо, че става въпрос за специална подготовка на „ПИКАДИЛИ”. От всички мероприятия с агента единствено за нея не е обяснено в какво точно се състои. Очевидно тази подготовка действително е била много специална. Второ, оперативната подготовка, която е извършена с него, включва не само цялата гама от разузнавателни способности и умения, но „ПИКАДИЛИ” предварително е обучен как да се държи при евентуален арест и как да противодейства на полицейските служби. Тоест задачата, която трябва да изпълни, носи особен риск.

Трето, агентът е максимално предразположен при идването в България и са му оказани такова внимание и чест, което, меко казано, не кореспондира с неговите възможности. Особено като се има предвид, че до този момент той няма никакви съществени позиции, нито има какъвто и да е принос, камо ли значителен, за да се среща с представител на ръководството на българското разузнаване. Тогава въпросът е каква е причината на агента да се обръща толкова голямо внимание? Защо е поканен точно на Нова година, която представители на ПГУ празнуват с него, защо е заобиколен с такива грижи и внимание? Очевидно това се прави не в знак на благодарност към вече свършена задача, а напротив – за онова, което след специалното му обучение му е възложено.

Оттук може да се направи изводът, че „ПИКАДИЛИ” е избран да свърши много особена

задача и за да бъде напълно убеден и сигурен в подкрепата на тайните му работодатели, му е оказано толкова голямо внимание. Подобно отношение към агентурния апарат липсва в практиката дори на съветското разузнаване, от което българското се учи. То не кореспондира с отношението към най-значимите агенти на КГБ, които никога за разлика от „ПИКАДИЛИ” не са били удостоявани с такава голяма чест по време на разузнавателната си дейност.

Паралел с опита за убийство на Борис Арсов в Дания

Интересна съпоставка може да се направи с други документи, които се отнасят до някои по-специални задачи, поставяни на агенти на ДС. Такъв документ например е единственият открит в архивите в ДС до момента план за физическо ликвидиране на български емигрант – случаят с [Борис Арсов през 1974 г. в Дания.](#)

Борис Арсов емигрира от България в края на 60-те години. Установява се в Дания, където създава емигрантска организация Съюз на българските революционни комитети „Левски”. През 1973 ДС го взима на прицел и планира неговото убийство. До това не се стига, но ДС успява да го отвлече от Дания и да го върне в България. Предложено му е да участва в компрометирането на българската емиграция, но той отказва. През септември 1974 г. е осъден в София на 15 години затвор. Три месеца по-късно е намерен обесен на три вратовръзки в единична килия в затвора в Пазарджик. Обстоятелствата са крайно съмнителни, защото той е бил напълно изолиран, без право на посещения, и е разполагал само със затворнически дрехи.

Смята се, че ДС го умъртвява, но инсценира самоубийство като отмъщение за проваления план да компрометира българската емиграция зад граница. В Държавна сигурност отвлечането на Арсов многократно е било давано като пример за отлично свършена работа, а министърът на вътрешните работи Димитър Стоянов отчита този случай пред Политбюро на ЦК на БКП като голям успех на ДС в борбата срещу „вражеската” емиграция.

Това е най-категоричното доказателство, че Държавна сигурност използва “мокрите”

поръчки като специален метод в работата си по неутрализирането на неудобните политически емигранти:

“ПЛАН ЗА ЛИКВИДИРАНЕ НА БОРИС АРСОВ

- □ □ *Да се установи обстановката около Арсов и жилището му и реално преценят възможностите за неговото ликвидиране.*
- □ □ *При убеденост във възможността да ликвидира Арсов да убедят агента с наша помощ и съдействие да го ликвидира.*
- □ □ *При съгласие на агента да ликвидира Арсов да се обсъди ликвидирането и агентът да се подготви.*
- □ □ *Да се уточни и определи кога да стане ликвидирането.*
- □ □ *При ликвидирането на Арсов агент “Маринов” да има предвид:*
 - *При използване на нож или остър предмет ударите да се нанасят бързо и последователно в областта на сърцето и гърдите до убеденост, че е убит.*
 - *При използване на твърд предмет първият удар да се нанесе в главата.*
 - *Най-ефикасен начин да се пресече евентуално викане и вдигане на шум е доубиването, а не запушването на устата.*
 - *При използване на отрова да се спазват точно дадените указания да не предизвиква съмнение и своевременно пресече евентуални опити за алармиране и търсене на помощ.*
 - *При подходящи условия и възможност най-безопасно е ликвидирането да стане още с пристигането, докато не е станало известно, че е при него.*
 - *При положение, че независимо от всичко агент “Маринов” бъде задържан при ликвидирането на Арсов или след това, при следствието да твърди, че го е извършил в афектно състояние по лични подбуди за разчистване на лични сметки. Ако го разпитват, да разкаже това, което знае, без връзките си с нас.*
 - *На агента да се обясни, че обикновено за криминално убийство присъдата е няколко години и че ще бъде направено необходимото чрез замяна или по друг начин да го освободим и върнем в България.”*

При сравнението между плана за обучение на „ПИКАДИЛИ” и плана за ликвидиране на Арсов се набиват на очи няколко общи линии. Това са специалната подготовка при „ПИКАДИЛИ” и специалните указания към агента, действащ срещу Арсов. На второ място и с двамата агенти са извършени едни и същи мероприятия за морално укрепване и убеждаване. Това разбира се, става преди да бъдат натоварени със задачата. На следващо място са указанията към агентите как да се действа, ако бъдат разкрити.

През детектора на лъжата

Че става въпрос действително за изключително важна и специална за ПГУ задача, говори следният факт. Въпреки избора на „ПИКАДИЛИ” неговата лоялност и честност е проверена с цял арсенал мероприятия – от подслушване и следене до подхвърляне на жена агент, която трябва да разбере най-съкровените му мисли, и се стигне до подлагането му на детектор на лъжата. Тоест, за да му бъде поверена специалната задача, разузнаването го е проверило по всички пътища, докато се убеди, че може да му има доверие. Ето какво е представлявала проверката на детектора на лъжата:

„На 2 и 3 януари 1978 бе проведено М-Тренажор на агент „ПИКАДИЛИ” от полк. Д. Пенчев и полк. М. Генковски с апаратура „Марк II”.

Цел на мероприятиято:

- 1. □ □ □ Да се провери честността на агента и по-точно с изпълняваните от него задачи.*
- 2. □ □ □ Да се установи емоционалната му устойчивост при евентуален разпит от специалните служби.*

На агента бяха поставени две групи въпроси – I – 15 въпроса (от тях значими 9) и II – 6 (от тях значими 5). Въпросите бяха поставени и записвани трикратно.

При реализиране на първата цел не се установиха данни, говорещи за нечестно отношение на агента към нас и във връзка с решаваните от него задачи.

При първия запис бе показана чувствителност по въпроса за използването на Фул (от документа не става ясно какво е значението на използвания термин.) □ при последната задача на агента, която се овладява при следващите два записа. Това може да се интерпретира като наличие на малък пропуск при подробностите на изпълнението на задачата.

При втория запис бе показана чувствителност по въпроса дали е съобщавал на някого за нашите съвместни задачи, която липсва при първия и третия запис. Това може да се интерпретира като подсъзнателна реакция на известно безпокойство да не би някога да е допуснал нещо, от което могат да се направят изводи за задачите.

При първия запис агентът прояви подчертана емоционална реакция на въпрос, касаещ неговата интимна връзка, която твърдо овладява при следващите два записа. Верността на отговора е проверена от нас по друг начин.

Отбелязаните емоционални отклонения не дават основание да се измени общата констатация за честността на агента.

При реализиране на втората цел се установи, че агентът е в състояние да се владее при разпит от специалните служби по въпросите, свързани с легендата и връзките му с нас, но проявява чувствителност по някои остри въпроси, касаещи конкретната му работа в последно време, по специално имената на обекти и ръководещия го оперативен работник. В агента са налице предпоставки на овладяване на подобни моменти.

Цялостното поведение на агента по време на мероприятиято дава основание да се счита, че той не познава апаратурата и приложения метод на работа.

След приключване на М-Тренажор на агента бе проведена съкратена подготовка по въпросите, свързани с автогенната тренировка.”

В досието на „ПИКАДИЛИ” съществува и подробен секретен отчет за извънредното му пребиваване в България, по времето на което е подложен на специално обучение и проверки. Той разкрива още няколко изключително важни факта. Целият престой на агента е от 23 декември 1977 до 4 януари 1978. Първоначално е настанен в новотел „Европа”, а от 27 декември до края е преместен в парк-хотел „Москва” срещу съветското посолство в София, известен като място, което се контролира напълно от ДС. Занятията по оперативна подготовка с „ПИКАДИЛИ” обхващат следните теми: „Методи и начини за разкриване на външно наблюдение”, „Провеждане на практическо занятие – моментална среща”, „Начини за конспиративно поставяне на сигнали”, „Провеждане на продължителна среща”, „Поведение в случай на констатиране на външно наблюдение”. В строго секретния анализ е дадена висока оценка на агента:

„Теоретическите и практическите занятия с „ПИКАДИЛИ” преминаха при повишен интерес от негова страна. Положителна оценка заслужава неговият подчертан интерес към практическите занятия, в които той прояви находчивост и съобразителност. Същият прояви желание да проведе стрелби не само с пистолет, но и с бойна пушка и картечница. Предвид неподходящото време и късното поставяне на този въпрос от негова страна (предпоследния ден преди заминаването му) му беше отговорено, че засега е невъзможно да бъде организирано подобно мероприятие.”

Стрелба с пистолет? Що за задача е възложена на „ПИКАДИЛИ”, за да се включи в подготовката му и обучение в стрелба с огнестрелно оръжие? В плана за ликвидиране

„ПИКАДИЛИ” срещу Георги Марков

Написано от Христо Христов
Неделя, 17 Ноември 2013 20:14

на Борис Арсов три години по-рано ДС предвижда агентът за изпълнение на „мократа поръчка” да действа както с огнестрелно оръжие, така и с твърд или остър предмет и с отрова.

За повишаване на идейно-политическата подготовка с „ПИКАДИЛИ” са водени разговори за правата на човека, еврокомунизма, маоизма. Отчетено е, че агентът „изрази мнение, покриващо се в много голяма степен с марксистко-ленинската теория за ролята и значението за революционното комунистическо и работническо движение, за ролята и значението на СССР и социалистическите страни в настоящия етап на борбата против американския империализъм”, е записано в документа.

Оценката на агент "ПИКАДИЛИ"

„ПИКАДИЛИ” споделя пред офицерите, които го обучават, че има голямо желание да посети СССР, по-специално Москва, Ленинград и Киев. В резултат на проведеното обучение Георги Новев офицерът, който пряко работи с Франческо Гулино след вербуването му през 1971, обобщава:

„Особено впечатление прави значителната промяна в поведението и мисленето на „ПИКАДИЛИ”. След вербовката той притежаваше манталитет на дребен международен мошеник, занимаващ се с дребни афери, изпълнени с много рискове и малко печалба. Елементи на промяна се забелязваха още през 1972, когато започна да свързва всички свои стремежи и планове за бъдещето с нашата взаимна дейност. Контактите и работата ми с него през 1878 ми позволиха да го видя в друга светлина – утвърден начин на прогресивно мислене, остра критика на капиталистическата действителност.

По време на срещите и разговорите се прояви като дисциплиниран, изпълнителен и съобразителен. Бързо се ориентира и схваща смисъла на разговорите и занятията, които бяха проведени.

Изрази желание да прекара живота си в България, след като ние преценим, че това ще бъде възможно.

На 3 януари 1978 г. с „ПИКАДИЛИ” беше проведена среща в присъствието на другарите Коцев и Генковски, след която на „Пикадили” беше дадена прощална вечеря. На 4 януари „Пикадили” отпътува от страната.”

Другарят Коцев! Да, колкото и невероятно да звучи, с агента, който в началото е определен като „дребен международен мошеник” и за когото по време на специалното му обучение ПГУ се убеждава, че прегръща задачите, за които така внимателно и старателно го подготвя, се среща лично началникът на българското разузнаване ген. Васил Коцев! Дори на световноизвестни разузнавачи от калибъра на Ким Филби не е била оказвана такава чест, каквато ген. Коцев оказва на „Пикадили”.

Срещата между двамата е без аналог. Като се има предвид, че преди това водещият офицер Мичо Генковски отчита, че „Пикадили” няма никакви разузнавателни възможности и се занимава само с препитанието си в Дания, отсъстват всякакви логични аргументи за подобна среща. Освен ако тя не е продиктувана от необходимостта „Пикадили” да бъде уверен и убеден, че на него му е гласувано доверие от най-високото място – от началника на самото разузнаване. Какво са разговаряли двамата остава тайна. Както остава тайна и мисията, за която той получава специална подготовка. Показва го досието му – в него липсват документи за дейността на агента през цялата 1978 г., тоест непосредствено след завършването на специалната му подготовка.

Девет месеца след обучението на „ПИКАДИЛИ” в Лондон, града, където той трябва да бъде внедрен, се случва едно от най-мистериозните убийства по време на Студената война – умира българският писател и дисидент Георги Марков. Лекарите установяват, че смъртта му е настъпила в резултат на отравяне на кръвта. В крака му е открита миниатюрна сачма с канали, в които е вкарана рядката отрова ризин. Особеното й е, че тя не оставя следи в тялото. Четири дни преди Марков да почине в болница, на 7 септември 1978 г., рождения ден на българския партиен и държавен ръководител Тодор Живков, когото писателят остро критикува в западните радиостанции, с него се случва странен инцидент. При разминаване с непознат мъж на моста „Ватерло“ в Лондон Марков усеща убождане в дясното си бедро, откъдето след смъртта му е извадена сачмата.

Какво прави „ПИКАДИЛИ” по това време не може да бъде установено от досието му, защото просто липсват документи за дейността му през цялата 1978. Показателен факт обаче е, че след 1978 г. той никога повече не посещава Англия. За сметка на това още през януари 1979 г. отново е поканен от ПГУ в София. Този път обаче не за да бъде подлаган на някакво специално обучение, а за да прекара заслужен отпущение и да бъде

„ПИКАДИЛИ” срещу Георги Марков

Написано от Христо Христов
Неделя, 17 Ноември 2013 20:14

награден със специален медал.

***Христо Христов, „Двойният живот на агент „ПИКАДИЛИ”, изд. „Икономедиа”, 2008
г.***